Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening 2024-0090

(mr. R.J. Verschoof, voorzitter, mr. P.J. Neijt, drs. J.W. Janse en de heer B.C. Donker, secretaris)

Datum uitspraak	29 januari 2024
Klacht van	de consument
Tegen	AEGON Spaarkas N.V., gevestigd te Leeuwarden, verder te noemen: de verzekeraar
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen

Samenvatting

Beleggingsverzekering. Spaarkas afgesloten in 1993. De consument stelt dat hij door de verzekeraar ten onrechte bij het afsluiten van de verzekering niet is gewezen op de economische gevolgen van het ontnemen van herbeleggingsresultaat en het verlies van de verrekenmogelijkheid van dividendbelasting. De consument is niet ontvankelijk in zijn vorderingen, de vorderingen zijn verjaard.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies zoals dat gold van 1 april 2017 tot 1 april 2022 en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om:

- het klachtformulier met aanvullende stukken van de consument;
- de aangepaste klachtuiting van de consument ontvangen op 12 juli 2021;
- het verweerschrift van de verzekeraar met aanvulling;
- de repliek van de consument;
- de dupliek van de verzekeraar.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door de heer mr. F.G.C.M. Jansen (Shureluck B.V.), professioneel vertegenwoordiger (hierna: de vertegenwoordiger).

1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument en de verzekeraar hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument had na bemiddeling van een tussenpersoon met ingang van 1 oktober 1993 een beleggingsverzekering met de naam KoersPlan afgesloten bij de verzekeraar (hierna de verzekering). De verzekering is een spaarkasproduct. De einddatum van de verzekering was bij aanvang gesteld op 1 oktober 2013 en de te betalen maandpremie op € 90,76.

2.2 Bij de verzekering is sprake van een overlijdensrisicodekking en van kapitaalopbouw op basis van beleggen met het beleggingsrisico geheel voor rekening van de consument.

2.3 In de precontractuele fase, dan wel bij of rond de totstandkoming van de verzekering is de volgende productdocumentatie aan de consument verstrekt:

- een inschrijfformulier getekend op 2 september 1993;
- een certificaat, niet overgelegd;
- de Algemene voorwaarden 93.01.

2.4 De consument is gedurende de looptijd van de verzekering geïnformeerd over de (waarde)ontwikkelingen van de verzekering.

2.5 In juni 2005 heeft de verzekeraar de consument per brief bericht dat de voorwaarden van het KoersPlan worden verbeterd. De eerste productverbetering betreft het met terugwerkende kracht maximeren van de hoogte van de overlijdensrisicopremie tot 17%. De tweede productverbetering betreft een verlaging van de premie voor de overlijdensrisicoverzekering met 10%, met ingang van 1 januari 2006. De overlijdensrisicopremie die de consument tot dan toe had betaald ligt onder de 17%. Daarom had de eerste productverbetering geen gevolgen voor de consument.

2.6 Op verzoek van de consument is de verzekering per 1 augustus 2005 afgekocht. De afkoopwaarde van € 12.553,65 is daarbij aan de consument uitgekeerd.

2.7 In het kader van de zogenoemde Regeling Spaarbeleg 2014 heeft de consument in juli 2015 ter zake van de in rekening gebrachte overlijdensrisicopremie een vergoeding van de verzekeraar ontvangen van € 1.376,08.

2.8 Per brieven van 17 februari 2020 en 24 maart 2020 heeft de consument zich bij de verzekeraar over de verzekering beklaagd en na de afwijzende reacties daarop van 9 maart 2020 en 7 april 2020 zijn klacht bij Kifid ingediend.

De klacht en vordering

2.9 De consument heeft bij repliek zijn vorderingen aangepast en vordert nu volledige compensatie voor zijn nader te berekenen schade (exclusief een vergoeding voor het mislopen van rente-inkomsten op de ontnomen resultaten).

2.10 Volgens de consument is de verzekeraar daartoe gehouden omdat:

- De consument herbeleggingsresultaat is ontnomen. De door de consument betaalde premies zijn, na aftrek van kosten en risicopremies door de verzekeraar in het AEGON Equity Fund geïnvesteerd. De consument heeft geen directe aanspraak op de beleggingen in het AEGON Equity Fund. Als de consument ook groei in het aantal toegewezen fracties wil ervaren door de ontvangst van dividend door het fonds, is het noodzakelijk dat het AEGON Equity Fund additionele participaties uitgeeft, zodat de verzekeraar extra fractionele eenheden aan de consument kan toekennen. Dit gebeurt niet, waardoor de consument geen herbeleggingsresultaat kan genereren, hetgeen uiterst schadelijk is voor zijn vermogensopbouw. De consument is hier niet over geïnformeerd.

- Ontnomen mogelijkheid verrekening dividendbelasting. Dividendbelasting, ingehouden door de dividend uitkerende onderneming, kan worden verrekend met de inkomstenbelasting. Deze verrekenmogelijkheid is komen te vervallen door de overeenkomst van levensverzekering. De consument is daar niet op gewezen.

  Zou de consument voor het afsluiten van de verzekering zijn geïnformeerd over de economische gevolgen van het ontnemen van het herbeleggingsresultaat en het verlies van de verrekenmogelijkheid van de dividendbelasting dan is het niet denkbeeldig dat gekozen zou zijn voor een zuivere risicoverzekering en een - eventuele verpande - effectenrekening op naam.

Het verweer

2.11 De verzekeraar voert verweer tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Is de vordering tot schadevergoeding verjaard?

3.1 In artikel 3:310 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW) is bepaald dat een rechtsvordering tot vergoeding van schade in ieder geval verjaart door verloop van twintig jaar na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt.

De commissie maakt uit de stukken en de daarin opgenomen stellingen van de consument op dat hij de verzekeraar verwijt dat hij bij het aangaan van de verzekering in 1993 er niet op is gewezen dat met zijn keuze voor de verzekering hem het met de beleggingen te behalen herbeleggingsresultaat niet ten goede zou komen en hij de mogelijkheid zou verliezen om dividendbelasting met de inkomstenbelasting te verrekenen. De consument vordert in dat verband schadevergoeding voor de gevolgen daarvan.

3.2 De verzekeraar heeft gesteld dat de vorderingen tot schadevergoeding van de consument met betrekking tot het bij het aangaan van de verzekering onjuist dan wel onvoldoende informeren zijn verjaard omdat sindsdien tot het indienen van de klacht meer dan twintig jaar zijn verstreken.

3.3 De verzekering is op 1 oktober 1993 afgesloten. De verjaringstermijn van twintig jaar van de rechtsvorderingen tot schadevergoeding is op dat moment gaan lopen en deze is, nu de verjaring niet is gestuit, per oktober 2013 voltooid. De consument heeft voor het eerst in 2020 bij de verzekeraar geklaagd en vervolgens bij repliek in 2023 de betreffende vorderingen als eisvermeerdering ingediend, waardoor op dat moment de vorderingen van de consument voor zover die beogen schadevergoeding te verkrijgen wegens de gestelde schending van voornoemde informatieverplichtingen voorafgaand aan en bij het afsluiten van de verzekering, al waren verjaard.

Oneerlijke bedingen

3.4 De rechter (en dus ook de commissie) is gehouden in voorkomende gevallen ambtshalve - uit eigen beweging - over te gaan tot een toetsing van de bedingen in een consumentenovereenkomst aan de Richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: de richtlijn). Artikel 10 lid 1, tweede zin, van de richtlijn houdt in dat de bepalingen daarvan van toepassing zijn op overeenkomsten die na 31 december 1994 zijn gesloten. De hier aan de orde zijnde (verplichte) richtlijnconforme uitleg van artikel 6:233 jo. artikel 6:231 onder a BW (oud) is derhalve beperkt tot die overeenkomsten. De overeenkomst met de consument is gesloten vóór 31 december 1994, namelijk op 1 oktober 1993, waardoor de richtlijn niet van toepassing is en dus richtlijnconforme uitleg van deze artikelen niet aan de orde.

Conclusie

3.5 De slotsom is dat de vorderingen van de consument zijn verjaard. De consument kan daarom niet ontvangen worden in zijn vorderingen.

4. De beslissing

De commissie verklaart de consument in zijn vorderingen niet ontvankelijk.

Aard uitspraak en beroepsmogelijkheden

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening vanaf 1 oktober 2023. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl